

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **Z. H.**
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Pavlem Cinkem, LL. M., MBA,
sídlem Veleslavínova 33, Plzeň,
proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X. ze dne 7. 9. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X. ze dne 7. 9. 2020 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X. ze dne 30. 4. 2020 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 6 292 Kč k rukám JUDr. Ing. Pavla Cinka, LL. M., MBA, advokáta se sídlem Veleslavínova 33, Plzeň, ve lhůtě 1 měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č. j. X. ze dne 30. 4. 2020 žalovaná snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Na základě posudku lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město totiž dospěla

k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce činí 55 %, čímž se jedná dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění o invaliditu druhého stupně.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž poukázal na nesprávný závěr posudkové lékařky. Posudková lékařka uvedla, že zdravotní stav žalobce je možné léčebnými a režimovými opatřeními pozitivně ovlivnit/stabilizovat natolik, že lze očekávat obnovení/zlepšení pracovní schopnosti/adaptaci na postižení při vhodném zaměstnání a to v horizontu 3 let. Žalobce rozporoval daný závěr, neboť nekoresponduje s jeho aktuálním zdravotním stavem. Posudková lékařka nedostatečně zhodnotila zdravotní stav žalobce, poněvadž nepřihlédla k dalšímu druhu zdravotního postižení, jímž žalobce trpí, tj. caxartosou III. stupně, z čehož vyplývá, že se zdravotní stav žalobce oproti předchozímu vyšetření nezlepšil, nýbrž zhoršil. Dle posudku z roku 2015 bylo určeno zdravotní postižení, jenž je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dle kapitoly XV, odd B., položky 14b vyhlášky o posuzování invalidity, kdežto dle aktuálního posudku byl žalobci určen druh zdravotního postižení dle kapitoly XV, odd. B, položky 1c téhož právního předpisu. Nadto posudková lékařka nepřihlédla k dalšímu druhu zdravotního postižení, odůvodňující navýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce o 10 % dle § 3 odst. 1 vyhlášky o invaliditě, čímž je míněna diagnostikovaná caxartrosa III. stupně. Žalobce považuje posudek o invaliditě ve světle předestřených skutečností za nedostatečný, neboť absentuje požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti, pakliže z posudku je zřejmé, že zdravotní stav nebyl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a nebylo rovněž přihlédnuto ke všem jím tvrzeným obtížím, které tak zpochybňují závěr o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž do velké míry zopakoval argumenty uplatněných v námitkách ze správního řízení. Zvláště rozvinul skutková zjištění týkající nedostatečně zjištěného zdravotního stavu, ke kterým nebylo posudkovou lékařkou přihlédnuto s ohledem na lékařské zprávy.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na závěry vlastního námitkového a posudkového řízení. V napadeném rozhodnutí vycházela z dostatečně a objektivně zjištěného skutkového stavu. Podkladový posudek splnil požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Jelikož se žalobcův stav stabilizoval a žalobce se na své onemocnění již adaptoval, nebylo lze invaliditu ponechat. Poněvadž žalobce rozporoval medicínské posouzení věci, žalovaná navrhla důkaz posudkem od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o

69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí činila 70 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola XV, odd. B, položky 14b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. těžké postižení, podstatně omezená schopnost až neschopnost chůze a stání nebo neschopnost přenášení a manipulace s předměty, avitální pakloub, podle lokalizace a neschopnosti statické a mechanické zátěže. Pro tuto diagnózu vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 50-70 %. Míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise zhodnotila v nejvyšší možné horní hranici, tj. 70 %. Invalidita nevznikla v souvislosti s úrazem, neboť za hlavní druh zdravotního postižení je považována artróza v ostatních kloubech s kombinací s amputací, a tím pádem omezená možnost stání. Pokud by za hlavní diagnózu byla zvolena amputace, pokles míry pracovní schopnosti by činil max. 45 % a i po navýšení by se jednalo o invaliditu druhého stupně. Datum vzniku dne 8. 6. 2012 nadále trvá a platnost posudku byla stanovena trvale vzhledem k charakteru postižení. Je spíše předpoklad progresu koxartrozy vpravo a gonartrozy oboustranně.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen dlouhodobého stání a přenášení těžkých břemen právě s ohledem na postižení pravé dolní končetiny, neboť pacient je po amputaci v bérce a implantaci endoprotézy levého kyčelního kloubu v komplikovaném anatomickém terénu nutná trvale chůze o 2 francouzských holích.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni

napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí, jemuž byla snížena invalidita z třetího stupně na druhý stupeň.

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude dalším řízením vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita třetího stupně žalobce vznikla ke dni 8. 6. 2012 a nadále trvá. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).**
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna uhradit žalobci k rukám advokáta JUDr. Ing. Pavlem Cinka, LL. M., MBA, 6 292 Kč za čtyři úkony právní služby po 1 000 Kč [§ 7 bod 3., § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), c), d) advokátního tarifu] a čtyři režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). To vše zvýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 1 092 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. února 2022

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce